

PRZEDMOWA

Prawo do użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej przez podmioty do tego uprawnione wynika z istoty przymusu państwowego. Prawo to umożliwia bezpośrednią ingerencję w sferę praw i wolności przynależnych jednostkom, ograniczając ich swobodną realizację, aby zapewnić bezpieczeństwo w państwie. W istocie użycie lub wykorzystanie środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej każdorazowo winno być oceniane z perspektywy działań spełniających warunki określone w ramach obowiązujących procedur kontrolnych. Kluczową zaś rolę przy takiej ocenie winna odgrywać doktryna praw człowieka określająca w szczególności relację statusu jednostki w państwie w odniesieniu do organów władzy publicznej. Granicą dla aktywności podmiotów uprawnionych do użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej są chronione konstytucyjnie prawa i wolności obywatelskie, których ograniczenie może nastąpić wyjątkowo – tylko w granicach i na podstawie ustawy, gdy jest to konieczne w demokratycznym państwie prawa dla zapewnienia jego bezpieczeństwa i porządku publicznego, ochrony środowiska, zdrowia, moralności czy też wolności i praw innych osób. Wszelkie zatem ograniczenia praw i wolności człowieka oraz obywatela winny stać w zgodzie z ustanowionymi przesłankami ich dopuszczalności. Natomiast tak określona granica przez prawodawcę ma wysoce doniosłe znaczenie w przypadku aktywności podmiotów uprawnionych do użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej.

Uwzględniając złożoność i wieloaspektowość problematyki dotyczącej użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej przez podmioty do tego uprawnione, należy podkreślić, że oddawany do

rąk Czytelników *Komentarz do ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej* będący w istocie rozszerzoną kontynuacją pierwotnego wydania z 2020 roku stanowi opracowanie kompleksowe, będące szczególnie pomocne w rozstrzyganiu dylematów związanych ze stosowaniem środków przymusu bezpośredniego i broni palnej w praktyce, co ponad wszelką wątpliwość zachęca do lektury dzieła.

Dr hab. Marcin Jurgilewicz, prof. PRz
Politechnika Rzeszowska im. I. Łukasiewicza